

Universitetsdirektøren

Høringsuttalelse angående organisering av sosialfagene ved UiT - Norges arktiske universitet fra Det helsevitenskapelige fakultet

Vi viser til den vedlagte høringsuttalelsen som er behandlet av fakultetsstyret ved Det helsevitenskapelige fakultet, i styremøte den 23. september 2016. Fakultetsstyret hadde ingen merknader til uttalelsen.

Vennlig hilsen

Arnfinn Sundsfjord
dekan

Kjetil Kvalsvik
fakultetsdirektør

Vedlegg

- 1 Høringsuttalelse fra Det helsevitenskapelige fakultet om organisering av fagmiljøene innen sosialfag

---

SAKSFRAMLEGG

Til:
Fakultetsstyret for Det helsevitenskapelige fakultet

Møtedato:
23.09.2016

Sak:

Høringsuttalelse fra Helsefak om organisering av fagmiljøene innen sosialfag

Innstilling til vedtak:

Fakultetsstyret ved Det helsevitenskapelig fakultet godkjenner høringsuttalelsen med de merknader som fremkommer i møtet.

Begrunnelse:

Universitetsstyret vedtok i møte 27.oktober 2015 (sak 48-15) å opprette et ekspertutvalg for å vurdere organisering av fagmiljøene innen sosialfag etter fusjonen mellom UiT, Høgskolen i Harstad og Høgskolen i Narvik. Ekspertutvalget leverte sin rapport 15.august 2016, og universitetsdirektøren ber om fakultetenes synspunkter på utvalgets rapport. Ekspertutvalgets rapport er vedlagt.

Utvalget er sammensatt av fagpersoner i Norge, samt en professor fra Ålborg universitet i Danmark. Utvalgets faktagrunnlag er materiale fra Database for statistikk om høgre utdanning, nasjonale dokumenter om utvikling og samhandling i utdanning og helse- sosialfeltet, og presentasjon av faglig ståsted og profiler fra Institutt for barnevern og sosialt arbeid, Avdeling for vernepleie og RKBU.

I rapporten formulerer ekspertutvalget sju tilrådinger:

1. Sosialfagene ved UiT bør fortsette å utvikle sin sterke relasjon til tjenester og region, herunder vektlegging av kunnskap om, og praksis overfor, samisk kultur og samfunn.
2. Det bør legges vekt på å styrke utdanningene på master-, etter- og videreutdannings- og ph.d.- nivå.
3. Det bør legges vekt på å utvikle FoU gjennom koordinering av fagmiljø, samarbeid på tvers i UiT, samarbeid med tjenester og rekruttering.
4. Sosialfagene organiseres i ett institutt og tilknyttes Det helsevitenskapelige fakultet. RKBU beholder senterstatus med egen leder som i dag.
5. Navn endres fra Det helsevitenskapelige fakultet til Det helse- og sosialvitenskapelige fakultet.

6. Samarbeidsformer og -arenaer mellom et sosialfaginstitut og humaniora/samfunnsvitenskap/juss understøttes
7. UiT bør se på muligheten for å etablere en ph.d. i sosialfag.

Forslag til høringsuttalelse fra Helsefak:

Vi viser til høring angående rapport fra eksternt ekspertutvalg om organisering av fagmiljøene innen sosialfag ved UiT Norges arktiske universitet. Det helsevitenskapelige fakultet (Helsefak) støtter ekspertutvalgets tilrådinger 1-3 og 5-7 som beskrevet side 4 i rapporten.

Når det gjelder punkt 4 støtter vi utvalgets tilråding om å organisere sosialfagene, herunder Institutt for barnevern og sosialt arbeid (Alta og Harstad) og Avdeling for vernepleie (Harstad), i et nytt institutt ved Helsefak. Gjennom en slik organisering gis sosialfagene mulighet til å styrke og utvikle utdanningene på master, etter- og videreutdannings- og ph.d. nivå, samt styrke forskningsaktiviteten. Sosialfagernes innplassering innenfor Helsefak vil gi en faglig bredde som inkluderer perspektiver fra samfunnsvitenskap og humaniora i helsefagene med muligheter for synergieffekter innen utdanning og forskning. Sosialfagene og helsefagene har mange berøringspunkter innen undervisning og praksis som kan gi en samlet bedre koordinering og ressursutnyttelse.

Regionalt kunnskapssenter for barn og unge (RKBU) derimot anbefales videreført som senter på instituttnivå som i dag. RKBU har både helsefaglig og sosialfaglig aktivitet og er hovedsakelig finansiert av Helsedirektoratet (80%) og Barne- ungdoms- og familiedirektoratet (10%). Finansieringen fra direktoratene skal brukes i tråd med tildelingsbrevet og det er presisert at deltakelse i grunnutdannelser ikke skal finansieres av denne tildelingen. Instituttet har tidligere vært gjennom krevende omorganisering og funnet en form som fungerer godt. Å plassere RKBU i et sosialfaglig institutt vil vanskeliggjøre samarbeidet med de tradisjonelle helsevitenskapelige miljøene, og samtidig sende dårlige signaler til Helsedirektoratet som den største finansieringskilden. Det vil medføre en svekkelse av muligheter for den store majoriteten av RKBU sin vitenskapelige stab, som har sin primære tilknytning til helsefag. Hvis RKBU skulle organiseres som et senter ved et institutt, vil Institutt for samfunnsmedisin være mer naturlig. Helsefak understreker imidlertid at RKBU bør videreføres som i dag.

Helsefak vil understreke at samarbeid mellom sosialfagene og RKBUs fagmiljø vil ha færre barrierer når de er organisert i samme fakultetet, enn hvis de er spredd på flere fakulteter. Den faglige styrken som RKBU representerer vil kunne utnyttes bedre, og kontakten mellom utdanningsmiljøene styrkes. For RKBU vil koordinerings- og samarbeidsmuligheter med de andre helsevitenskapelige instituttene være enklere med en fortsatt organisering som et eget institutt.

Vi ser positivt på forslaget om å endre navn på fakultetet til Det helse- og sosialvitenskapelige fakultet.

Fagmiljø for videreutdanning innen rus og psykiatri i Narvik bør fortsatt være organisert ved Institutt for helse- og omsorgsfag som i dag, da fagmiljøet gjennom fusjonsprosessen

er godt integrert i instituttet og i annen faglig virksomhet ved bachelorprogrammet ved campus Narvik.

Arnfinn Sundsfjord
dekan

Kjetil Kvalsvik
fakultetsdirektor

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Saksbehandler seksjonsleder Trine Glad, Seksjon for utdanningstjenester

Avdeling for utdanning

Høringsuttalelse fra IRS-fakultetet om sosialfagenes organisering.

Vi viser til brev av 18.08.2016 fra assisterende universitetsdirektør der det bes om synspunkter på ekspertutvalgets rapport om organisering av fagmiljøene innen sosialfag.

Ved Fakultet for idrett, reiseliv og sosialfag er rapporten gjennomgått av en gruppe bestående av dekan, fakultetsdirektør, studiesjef, personal- og økonomisjef, instituttleder og assisterende instituttleder ved barnevern og sosialfag. Fakultetets høringsuttalelse bygger på denne gruppas vurderinger. Fakultetet vil innledningsvis takke ekspertutvalget for en grundig og viktig rapport som nå kan danne grunnlag for å styrke forskning og utdanning innenfor sosialt arbeid, barnevern og vernepleie ved UiT.

1. Sosialfagenes særstilling og faglige karakter

Vi støtter i hovedsak ekspertutvalgets vurderinger på de punkter som er diskutert i rapporten, og er enige i at sosialfagene plasserer seg tydelig som tverrfaglig med koblinger mot flere ulike fagfelt.

Vesentlig i diskusjonen av sosialfaglig kompetanse er imidlertid at det ikke er en felles faglig enighet nasjonalt om hva denne kompetansen består i eller hvordan den kan avgrenses mot andre kompetanser, jf. Universitets- og høyskolerådets rapport: «Sluttrapport fra sosialfagprosjektet. Sosialfaglig kompetanse og BSV-utdanningene», september 2015. I følge denne UHR-rapporten er heller ikke «etterspørselen etter sosialfaglig kompetanse på tvers av sektorer eller tjenesteområder (NAV, barnevernet, helse- og omsorg, oppvekst og skole) entydig eller felles, verken innad eller på tvers av disse». I ekspertutvalgets rapport vises det til at sosialt arbeid og barnevernspedagogikk likevel i hovedsak kan regnes som samfunnsvitenskapelige: «Fagspråk, begreper, metoder, tilnærminger og perspektiv er for en stor del de man bruker i samfunnsfagene». Vernepleie beskrives av ekspertutvalget som et fagfelt med en kombinasjon av sosialfag og helsefag.

Vi vil peke på at UiT, gjennom sosialfagutdanningene, fyller et samfunnsmandat gjennom å dekke landsdelens behov for kompetanse. En framtidig organisering av sosialfagene må legge mest mulig til rette for å løse dette samfunnsoppdraget. Det er viktig å ta hensyn til at sosialfagene hovedsakelig serverer NAV og barnevernsektoren. De skal blant annet sikre saksbehandlingskompetanse, brukermedvirkning og samfunnsarbeid i offentlig forvaltning.

Vi ser det på bakgrunn av dette som naturlig at det bygges opp en fagsøyle rundt sosialfagene der kjernen er hovedsakelig samfunnsfaglig. Som del av denne fagsøylen inngår master-, etter- og videreutdannings- og ph.d.-nivå. Dette innebærer at det gis masterutdanninger innen vår fagsøyle, uansett om dette vil være 3+2 eller et helhetlig 5-årig løp. Vi ser at det er flere etter- og videreutdanninger som naturlig er med å styrke vårt fagmiljø der man både kan organisere disse som moduler i en master eller frittstående tilbud til praksisfeltet. Et eget løp for ph.d innen sosialfag må være et naturlig videreutviklingsområde. I tillegg ser vi et behov for etablering og utvikling av kompetansesentre som naturlig vil styrke våre utdanninger samt støtte profesjon

som sådan. Dette vil være aktuelt både med utgangspunkt i vårt samarbeid med NAV og barnevernet lokalt, regionalt og nasjonalt.

2. Kommentarer til ekspertutvalgets anbefalinger

I det følgende kommenterer vi utvalgte deler av ekspertutvalgets anbefalinger:

«Sosialfagene ved UiT bør fortsette å utvikle sin sterke relasjon til tjenester og region, herunder vektlegging av kunnskap om, og praksis overfor, samisk kultur og samfunn.»

Dette er en sentral og viktig anbefaling. Spesielt for UiT er at vi har et særskilt ansvar for en utdanning som gir god kompetanse for å jobbe i nordsamiske områder. Fagmiljøet har utdannings- og forskningsprosjekter relatert til samiske samfunn.

«Det bør legges vekt på å styrke utdanningene på master-, etter- og videreutdannings- og ph.d.-nivå.»

Vi er enige i dette, men savner mer konkretisering av hvordan en slik styrking kan skje. Etter vårt syn er satsing på gjennomgående studieløp naturlig i denne sammenhengen. Det kan tenkes en modell der en har både femårige, integrerte utdanninger eller utdanninger der en treårig bachelor kan påbygges med et toårig masterstudium. De av utdanningstilbudene som er sosialfaglige, bør knyttes organisatorisk til den sosialfaglige fagsøylen. Dette gjelder også etter- og videreutdanningstilbudene.

«Det bør legges vekt på å utvikle FoU gjennom koordinering av fagmiljø, samarbeid på tvers i UiT, samarbeid med tjenester og rekruttering.»

Det er etter vårt syn naturlig å koordinere fagmiljøene gjennom å bygge opp forsknings- og utviklingsprosjekter som del av den sosialfaglige fagsøylen. Vi ønsker i denne sammenhengen å videreføre arbeidet i Universitets-Nav mot resten av avtakerfeltet og å etablere lignende type partnerskapsavtaler mellom UiT og de kommunale barnevernstjenestene. Gjennom dette oppnås kunnskap om forskning, utdanning og kompetansedeling for partnerne, herunder praksisfeltet.

«Sosialfagene organiseres i ett institutt og tilknyttes Det helsevitenskapelige fakultet. RKBU beholder senterstatus med egen leder som i dag.»

Vi slutter oss til utvalgets argumentasjon om hvorfor en bør organisere fagområdene innenfor samme fagsøyle/organisatoriske enhet. Det er viktig for samfunnsoppdraget UiT skal fylle, at den organisatoriske tilknytningen i størst mulig grad legger til rette for en solid sosialfaglig fagsøyle. Vernepleie og RKBU hører naturlig inn i denne fagsøylen, eller de kan knyttes nært til fagsøylen organisatorisk. Det samme gjelder de av videreutdanningstilbudene i Narvik som er sosialfaglige.

Vi kan imidlertid ikke følge utvalget i deres anbefaling om å plassere fagene ved det helsevitenskapelige fakultet. Utvalget argumenterer selv for at samfunnsvitenskapene utgjør et faglig tyngdepunkt, men at det er viktig å videreutvikle tverrfagligheten mot tilgrensende fagområder innenfor helsefagene og humaniora. Vi stiller oss spørrende til om dette vil la seg realisere på en bedre måte med en organisatorisk plassering ved det helsevitenskapelige fakultet, enn dagens plassering ved IRS-fakultetet, som nettopp er bygd på en ide om tverrfaglighet.

Et moment som ligger noe på siden av den strengt faglige diskusjonen, er at flercampusmodellen avhenger av at det skapes sterke fagmiljøer på de ulike campusene. I fusjonen mellom Høgskolen i

Finnmark og UiT var satsing på sosialfagene ved campus Alta en viktig del av grunnlaget for å styrke virksomheten i Alta. Etter fusjonen har fagmiljøet hatt en svært positiv utvikling, både mht kompetansenivå hos de vitenskapelig ansatte, studentgjennomstrømming og prosjektutvikling. Vi ser ingen grunn til at ikke denne positive utviklingen vil fortsette med å legge ansvaret for en sterk sosialfaglig søyle til IRS-fakultetet.

«UiT bør se på muligheten for å etablere en ph.d. i sosialfag.»

Vi vil her påpeke at det er stort behov for en egen ph.d.-utdanning innen sosialfag og foreslår at en slik utdanning etableres på et nivå over fakultetsnivå. Det bør vurderes i samarbeid med andre institusjoner å opprette et nasjonalt dr. grads program for sosialfagene. På denne måten ivaretas den tverrfaglige dimensjonen i faget best.

3. Oppsummering og avsluttende kommentarer

Avslutningsvis vil vi framheve at det er viktig at en framtidig satsing på sosialfagene ved UiT ivaretar også punktene som ekspertutvalget har berørt i mindre grad. Særlig viktig er utviklingsmulighetene for en tverrfaglighet som på best mulig måte ivaretar avtakerfeltets behov og konkretisering av hvordan en kan styrke grunnutdanning og forskerutdanning innen sosialfagene.

Vennlig hilsen

Wenche Kjæmpenes
dekan

—
wenche.kjempenes@uit.no
77 65 0476

Pål Markusson
fakultetsdirektør
pal.markusson@uit.no
78 45 01 21

Universitetsdirektøren
UiT Norges arktiske universitet

Høringssvar på rapport om framtidig organisering av barnevern, sosialfag og vernepleie ved UiT Norges arktiske universitet

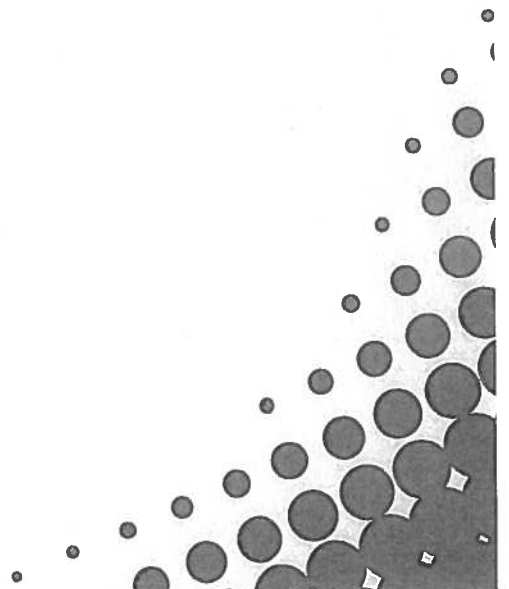
NTL UiT registrer at ekspertutvalget konkluderer med å samle disse fagmiljøene i ett institutt og dette er det ulike syn på. NTL beklager at ekspertutvalget også foreslår en framtidig fakultetstilknytning for et samlet fagmiljø. Det flytter fokus fra hvordan dette viktige fagområdet bør utvikles videre til en debatt om framtidig fakultetsstruktur.

Det er debatt i fagmiljøene om faglig ståsted. Sosialfagene har et tydelig samfunnsvitenskapelig perspektiv hvor integrering og kulturforståelse står sentralt mens vernepleien har et mer helsevitenskapelig perspektiv. NTL mener at det overordna må være å organisere fagmiljøene på en slik måte at det utvikler og styrker UiTs ledende rolle når det gjelder undervisning og forskning. Fragmentering i små fagmiljøer som noen ganger samarbeider og andre ganger konkurrerer mot hverandre er uheldig.

NTL forutsetter at fagmiljøene involveres i en prosess for å komme med gode forslag for å utvikle fagfeltet. I rapporten fra ekspertutvalget er det fokus på miljøene ved IBS, Avdeling for vernepleie og RKBK. I tillegg ber vi om at fagmiljøet ved sosiologi ved HSL-fakultetet involveres.

Rapportens konklusjoner gjør det vanskelig å skille diskusjonene som handler om organisering fra faglig innretning. NTL er derfor fornøyd med at universitetsstyret har utsatt vedtak om framtidig organisering av dette fagområdet til vedtak om framtidig fakultetsstruktur er fattet.

Torill Nustad
Hovedtillitsvalgt
NTL UiT Norges arktiske universitet

Bjarte Toftaker

Høring - Rapport fra ekspertutvalg for organisering av fagmiljøene innen sosialfag

Innledende kommentarer

Avdeling vernepleie består i dag av 457 studenter fordelt på 9 vernepleierkull (3 heltid og 6 deltid), 4 videreutdanninger samt master i «Funksjonshemming og deltagelse». Fagstaben består av 25 årsverk hvorav 10% er professorer og 30 % er på førstenivå. Sammensetningen av fagstaben er tverrfaglig-jurist, psykolog, samfunnsviter, pedagoger, sosiologer og vernepleiere. I tillegg har vi ansatte i phd.-løp og førstelektorløp. Avdelingen har etablert Senter for velferd- og funksjonshemmingsforskning. Det er to forskergrupper som er koblet til sentret, disse er «Mangfold og toleranse» samt «Migrasjon og inkludering». I tillegg har avdelingen påtatt seg et institusjonelt ansvar for å etablere et forskernettverk med påfølgende etter og videreutdanninger knyttet til migrasjon.

Vernepleierutdanningen er en 3-årig helse- og sosialarbeider utdanning. Fullført utdanning danner grunnlag for å søke offentlig autorisasjon som helsepersonell (Lov om helsepersonell §48). Sosialfagene i utdanningen er imidlertid omfattende og utgjør i kombinasjon med helsefagene grunnlaget for vernepleierens yrkesutøvelse. Vernepleierens samfunnsoppdrag er å legge til rette for likeverdig samfunnsdeltagelse for grupper og enkeltpersoner i sårbare posisjoner. Her er det koblingen helse- sosial sammen genererer ny kunnskap. Kunnskap som vil ha stor betydning for hvordan en vernepleier samhandler med tjenestemottakerne. Den helsefaglige kompetansen gir oss eksempelvis kunnskap om ulike typer funksjonshemminger eller somatiske tilstander med dets konsekvenser. Denne type kunnskap er til hjelp i vårt profesjonelle møte med brukerne og som sammen med sosialfagene gir et profesjonelt grunnlag for å utøve kyndig miljøarbeid. Her er koblingen helse og sosial det viktige, og det bør settes inn forsknings- og utviklingsmidler for å videreutvikle dette forholdet.

Det faktum at vernepleierutdanningene i Norge står på to føtter, helse- og sosialfag, mener vi er underkommunisert i ekspertutvalgets rapport om hvordan «styrke fagmiljøet i sosialfag og vernepleie ved UiT Norges arktiske universitet».

Utvalgets tilrådninger er samlet i 7 punkter og tilbakemeldingen gis fortløpende til hvert punkt.

- 1. Sosialfagene ved UiT bør fortsette å utvikle sin sterke relasjon til tjenester og region, herunder vektlegging av kunnskap om, og praksis overfor, samisk kultur og samfunn.**

Kommentar: Avdeling vernepleie støtter utvalgets tilrådning fullt og helt. Som en betenkning kan det jo passe å bringe inn hele det flerkulturelle nord- Norge, sameksistensen mellom samer-kvener- nordmenn, og nå også flyktninger og asylsøkere.

- 2. Det bør legges vekt på å styrke utdanningene på master-, etter- og videreutdannings- og ph.d- nivå.**

Kommentar: Avdeling vernepleie er ikke uenig i utvalgets anbefalinger. Vi forutsetter at en spissing av kompetansen også vil komme profesjonsutdanningene (bachelorutdanningene) til gode. Utvalget har i rapporten muligens en noe ensidig vektning på forskning som grunnlag for kvalitet, og avdelingen er av den formening at å utvikle gode pedagogiske ferdigheter hos fagansatte i høy grad vil bidra både til kvalitet og studentgjennomstrømning i utdanningene.

- 3. Det bør legges vekt på å utvikle FoU gjennom koordinering av fagmiljø, samarbeid på tvers i UiT, samarbeid med tjenester og rekruttering.**

Kommentar: Enig

- 4. Sosialfagene organiseres i et institutt og tilknyttes Det helsevitenskapelige fakultet. RKBU beholder senterstatus med egen leder som i dag.**

Kommentar: Vernepleierutdanningen ser her ut til ensidig å være definert inn i sosialfagene. Slik er det altså ikke. Vernepleierutdanningens fundament er som sagt kombinasjonen helse- og sosialfag, og det er derfor misforstått å definere utdanningen inn i den ene eller andre fagretningen. Kombinasjonen av helse- og sosialfag gjør med andre ord at vernepleierutdanningen må bestå som en egen fagsøyle.

Ekspertutvalgets begrunnelse for å samle sosialfagene i et institutt er at dette gir «koordinerings- og samarbeidsmuligheter og trolig økte sjanser når det gjelder rekruttering og ekstern finansiering». På bakgrunn av erfaring mener vi derimot at samarbeid mellom fagfolk skjer på bakgrunn av felles interesser, og ikke på bakgrunn av felles tilhørighet til et institutt eller fakultet. Institusjonelle insitamenter for å fremme samarbeid mellom fakulteter og institutter er, slik Avdeling vernepleie vurderer det, en mer fruktbar måte å få fagmiljøer til å snakke i lag. Dynamiske fagmiljøer som samarbeider på tvers av fakultets- og institutt-tilhørighet tror vi fremmer rekruttering og ekstern finansiering bedre enn felles institutt-tilhørighet.

I styrevedtaket fra Universitetsstyremøte den 27. oktober 2015 i S 48/15 Organisering, styring og ledelse av det fusjonerte universitetet 2015/1505 står det at : «Styret har en ambisjon om at miljøet ved campus Harstad skal utvikles og styrkes, med sikte på et mer omfattende fagtilbud innen vernepleie, sikkerhet og beredskap». Pr. i dag er avdeling vernepleie en selvstendig enhet innplassert på nivå 2, da blir det nesten et paradoks at

fagmiljøet ved vernepleierutdanningen i fremtiden skal utvikles og styrkes ved å bli underlagt et fakultet eller et institutt og fjernstyrt fra eksempelvis Tromsø eller Alta.

Som nevnt innledningsvis mener Avdeling vernepleie at koblingen helse og sosial generer ny kunnskap, og at det bør settes inn forsknings- og utviklingsmidler for å videreutvikle dette forholdet.

5. Navn endres fra Det helsevitenskapelige fakultet til det Det helse- og sosialvitenskapelige fakultet.

Kommentar: Et premiss i ekspertutvalgets forslag er at organiseringen i fakultet og institutter videreføres. Avdeling vernepleie mener at ekspertutvalgets forslag kan tas med som et innspill i debatten om den fremtidige organiseringen av fag- og de fagadministrative miljøene ved hele institusjonen.

I forbindelse med endelig omorganisering er Avdeling vernepleie av den formening at de ulike campusene Alta, Harstad og Narvik også i fremtiden må behandles likt med tanke på organisatorisk innplassering. Selvstendige fagmiljø på nivå 2 ved de berørte campusene er et nøkkelord. Et annet viktig nøkkelord kan være selvstendige campusmiljø organisert etter fagtematiske kunnskapsfelt med vitenskapelige ansatte fra ulike disipliner og/ eller profesjoner. Fagtematiske kunnskapsfelt som speiler samfunnets behov (lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt) for kunnskap, kompetanse og utdanning.

6. Samarbeidsformer og arenaer mellom sosialfaginstitutt og humaniora/samfunnsvitenskap/juss understøttes.

Kommentar: Anbefalingen forutsetter at punktene 4 og 5 blir virkelighet. Gitt en slik virkelighet mener Avdeling for vernepleie at samarbeidsformer mellom ulike fakultet og institutt kan og bør understøttes uansett organisering, jfr. punkt 3.

7. UiT bør se på muligheten for å etablere en ph.d. i sosialfag.

Kommentar: Enig. Her kan avdeling vernepleie svært gjerne bidra uavhengig av organisatorisk innplassering.

Konklusjon: Avdeling vernepleie er, med enkelte mindre presiseringer, enige i de fleste av ekspertutvalgets forslag til styrking av sosialfagene ved UiT Norges arktiske universitet.

Når det gjelder punkt 4. der det kan se ut som om vernepleierutdanningen er tenkt inn i et institutt for sosialfag er vi derimot ikke enige i. Vernepleierutdanningen består som kjent av to likeverdige fagsøyler, helse- og sosial, og det vil rokke ved ideologien bak utdanningen å plassere den i et sosialfaglig institutt, eller for den del et helsefaglig institutt. Vi er også skeptiske til at å plassere utdanninger i et felles institutt er det som best vil fremme samarbeid mellom faggrupper. Anbefalingene under punkt 5 griper inn i en større diskusjon om organiseringen av hele fagmiljøet ved UiT Norges arktiske universitet, og Avdeling vernepleie betrakter anbefalingene som et av flere mulige innspill i denne debatten.

Alt i alt inneholder rapporten mange positive elementer som er viktig å ta med seg, men Avdeling vernepleie mener at punktene om organisering må sees i sammenheng med den «store» omorganiseringen som i en relativt nær fremtid vil berøre hele organisasjonen.

Vi har valgt å ikke spesifikt ta opp stedlige plasseringer av mulige fremtidige fakultet eller institutt ol. fordi dette ikke er et tema i rapporten, men hvis diskusjonen skal skje på de premissene vil vi komme tilbake til saken.

Vennlig hilsen

Bjørn-Eirik Johnsen
instituttleder

bjorn.e.johnsen@uit.no
77 05 83 11

Bjarte Toftaker

Innspill fra HSL- fakultetet til rapport fra ekspertutvalg for sosialfag

HSL-fakultetet har ikke kommentarer til detaljer i rapporten fra ekspertutvalget, men vil benytte anledningen til å ta opp en mer allmenn problemstilling i forlengelsen av rapporten. Utredningen om sosialfagenes plass på UiT Norges arktiske universitet føyer seg inn i en rekke av utredninger der samfunnsvitenskapelige fagområder og fag med nær tilknytning til samfunnsvitenskap blir foreslått splittet eller plassert ved andre organisatoriske enheter enn de samfunnsvitenskapelige kjernedisiplinene. Samfunnsvitenskapelige miljø befinner seg i dag på BFE, IRS, Helse-fak, NT-fak og HSL. Fakultetet ser med bekymring på denne spredningen. Den hindrer koordinering av undervisning og studietilbud med store studentgrupper, og skaper samtidig mange små og fragmenterte forskningsmiljø. Utfordringen med fragmenterte fagmiljø er også et gjennomgangstema i evalueringer fra NFR. HSL-fakultetet vil derfor be om at universitetsledelsen i den forestående omorganiseringsprosessen vurderer organisatoriske løsninger som samler de samfunnsvitenskapelige fagene og skaper slagkraftige miljø for forskning og utdanning ved UiT Norges arktiske universitet.

Vennlig hilsen

Sonni Olsen
dekan

Jørgen Fosslund
fakultetsdirektør

UiT Norges arktiske universitet
Universitetsdirektøren

Tromsø, 27.9.2016

Høringsuttalelse fra Forskerforbundet til «Organisering av fagmiljøene innen sosialfag ved UiT Norges arktiske universitet»

Forskerforbundet kommenterer høringsuttalelsen med et utgangspunkt om at vi også kjenner til universitetsstyrets diskusjon 22.9 under orienteringssak 13/16 «Rapport fra ekspertutvalg»

Forskerforbundet mener at rapporten er en grundig diskusjon av et svært viktig og lovende fagfelt ved det nye fusjonerte UiT Norges arktiske universitet. Den inneholder gode innspill og råd som naturlig tas med i den forestående totale gjennomgangen av hele organisasjonsstrukturen ved virksomheten. Vi støtter at dette medfører at det ikke gjøres noen endringer av organisasjonsstrukturen nå.

Videre fremhever Forskerforbundet viktigheten av at fagmiljøene utvikles med hovedformål å utvikle fagene inn i fremtiden slik at det kan utøves god forskning, god undervisning og veiledning, samt tilrettelegge for formidling. En slik strategisk diskusjon, der involvering av ansatte ivaretas, vil i neste omgang lede frem til den optimale organiseringen.

Med vennlig hilsen,
Olaf B. Styrvold, Hovedtillitsvalgt

Hugues Verdure, Styreleder